Безсоння знов. Гомер. В тугих вітрилах бриз.
Я список кораблів пробіг до половини.
Цей довгий ключ, цей потяг журавлиний
Що над Елладою колись піднявсь увись.

Мов журавлиний клин в чужинські рубежі, —
На головах царів морська кипінь шалена, —
Куди ви пливете? Якби не та Єлена,
Що Троя вам одна, ахейськії мужі?

І море, і Гомер — підвладне все любові.
Кого ж мені почуть? Ось і Гомер мовчить,
І море Чорнеє розгойдано шумить
І з гуркотом тупим враз уриває мову.

1915

Осип Мандельштам
Безсоння. І Гомер. Шатри тугих вітрил...

Перекладач: Ю. Буряк

Безсоння. І Гомер. Шатри тугих вітрил.
Я список кораблів пройшов до половини:
Сей довгий виводок, сей поїзд журавлиний,
Що над Елладою вгорі відмайорів.

Як журавлиний клин у дальні рубежі, —
На головах царів ця піна божественна, —
Куди ви пливете? Коли б не та Гелена,
Що Троя вам одна, ахеяни-мужі?

І море, і Гомер — все діється любов'ю.
Почути заклик чий? І от Гомер мовчить,
А море чорне все витійствує й шумить.
І з гуркотом тяжким лягає в узголов'я.